

DOMARKOMPENDIUM

English toy terrier

Framtaget till Svenska Terrierklubbens domarkonferens 2020

English toy terrier

Foto: Marja Huttunen

Rasspecifika avelsstrategier - exteriör och mentalitet

Rasen är inte upptagen i listan "Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar".

Nuläge

- Fåtal uppfödare
- Färre registrerade hundar
- Internationellt samarbete nödvändigt
- Inavelsgrad hög

Mål och strategier

- Att bibehålla den rastypiska mentaliteten.
- Uppmana till hälsoundersökning (ögonlysning, patellastatus, hjärtstatus).
- Att bibehålla den höga exteriöra kvalitet vi har på english toy terrier i Sverige.
- Förbättra och bevaka päls på bröst och hals. Skinnen får inte lysa igenom. Följa upp hundarnas pälskvalitet.
- Prioritera rastypiska hundar och från avel välja bort de hundar som saknar flera rastypiska detaljer, dock med hänsyn tagen till den smala avelsbasen.
- Bevaka storlek, vikt och övriga exteriöra detaljer så att rasen fortsatt håller sig inom eller nära rasstandard.
- Vid parning med importerade toy manchester terrier bör den andra föräldern vara english toy terrier för att bibehålla rasens särdrag.

Innehållsförteckning

Klassificering och historia	4
Helhetsintryck	6
Huvud	8
Huvud, ansikte	9
Hals och kropp	13
Svans	14
Extremiteter, framställ	15
Extremiteter, bakställ	16
Rörelser	17
Päls och färg	18
Storlek och vikt	20
English toy terrier förr och nu	21
Referenser	23

English toy terrier

Grupp 3 FCI-nummer 13

FCI-standard på engelska
publicerad 2009-05-19

FCI-standard fastställd av FCI
General Committee 2009-03-
26

Översättning fastställd av
SKK Standardkommitté 2011-
04-27

Standard för

ENGLISH TOY TERRIER

Ursprungsland /hemland

Storbritannien

Användningsområde

Dvärghund med
terrierkaraktär

FCI-klassifikation

Grupp 3, sektion 4

Kommentar

Historia

English toy terrier (ETT) är en gammal brittisk dvärghundras. Den härstammar från den så kallade släthåriga black and tan terriern och old english terriern.

Bild 1 English Terrier

Europeiska english toy terrier och manchesterterrier har varit egna raser sedan ca 200 år och har egna rasstandarder.

Rasen har tidigare kallats miniature black and tan och black and tan toy, för att slutligen få namnet english toy terrier (ETT) år 1960. I Storbritannien står fortfarande färgbeteckningen "black and tan" inom parentes efter rasens namn.

ETT kom till USA år 1886 och kallades då för bland annat rat terrier (inofficiellt), toy terrier, toy black and tan, toy manchester terrier eller manchester terrier (toy). För att rädda den större varianten manchester terrier (MT) från utrotning, slog man i USA ihop den med toy manchester terrier (TMT) till en och samma ras 1958. Idag kallas därför rasen manchester terrier, där den mindre storleksvarianten i utställningssammanhang kallas för manchester terrier (toy). I folkmun lever dock både MT och TMT kvar som beteckningar på varianterna. Samma rasstandard gäller i USA för storleksvarianterna utom för just storleken och öronen, men den skiljer sig på flera punkter från vår europeiska standard för ETT. I slutet av 1800-talet hade man avlat ner storleken på ETT i Storbritannien till en verklig miniatyr och individer som bara vägde ett kilo var inte ovanliga. Det enda kravet på dvärghundarna i utställningssammanhang var att de skulle ha ett vackert huvud och att de skulle vara lustiga. Hundarna satt på armen och det var bara huvudet som bedömdes. Lyckligtvis kom aveln att få en sundare inriktning och rasen tilläts växa till sin nuvarande storlek.

English toy terrier

ETT kom till Sverige 1958 då fru Carolina Robson, kennel Selsendys, importerade en tik från USA. Året därefter importerades två hanhundar till samma kennel och dessa tre hundar kom att grunda den svenska ETT-stammen för nästan tre decennier framåt. Uppfödningen nådde sin kulmen på 70-talet då 63 individer registrerats hos SKK, med rekordet 17 stycken år 1975.

Under 80-talet försvann rasen helt från SKK:s registreringsstatistik, inte en enda valpkull föddes under detta årtionde. En ETT-tik Wilma, importerades till kennel Zirlean i Sverige från Finland år 1988. År 1992 fick tiken en kull bestående av en enda valp, Zirlean Wiolina, som i sin tur fick tre kullar på 90-talet, en i Sverige och två i Finland. 2008 fanns sju ETT-kennlar i Sverige och numera finns tre aktiva (som har fått minst en kull de senaste tre åren), samt två nystartade som ännu inte har fått sin första kull. Totala antalet ETT ligger på ca 160 stycken i Sverige idag. I Finland är de ca 700 stycken, i Norge ca 490 stycken och i Danmark ca 75 stycken.

Bild 2 Fyra fina hanar med vissa mindre olikheter i utseende, konstruktion och uttryck.

Helhetsintryck, uppförande och karaktär

Helhetsintryck

Rasen skall vara välbalanserad, elegant och kompakt byggd med fina skarpskurna kroppslinjer. Huvud och ben skall vara i proportion till kroppen och därmed visa korrekt balans.

Uppförande/karaktär

Temperamentet skall vara alert, aldrig obefogat nervöst, och man skall komma ihåg att rasen historiskt kunde hävda sig som rättfångare.

Kommentar

Siluetten hos en ETT ska påminna om formen av ett "S". Det finns inget kantigt eller grovt hos denna ras, utan den präglas av en kombination av styrka, smidighet, balans och elegans. "Skarpskuren" är därför inte rätt ord att beskriva en ETTs linjer; "... med fint skurna linjer" hade varit mer passande.

Bild 3 Klassisk silhuett

Storleken och typen kan variera en hel del. En ETT ska vara ädel och finlemmad, men den får aldrig ge intryck av att vara spenslig eller klen. Den får inte heller vara för grovt byggd. En ETT rör sig elegant, med framåtdrivande, spänstiga steg med bra påskjut bak. Dess ädelhet påminner om ett fullblod.

Bild 4 Modig miniatyr.

En ETT är en vaken, lättlärd och modig hund utan att vara skarp. Den är mycket vänlig mot sin familj och bekanta, samt vaktar dem gärna. Det kan ta en stund för den att acceptera främlingar. Tidigare slog man fast i den brittiska rasstandarden att rasen *skulle* vara avvaktande mot främlingar.

Foto: Marja Huttunen

Huvud

Huvud

Huvudet skall vara långt, smalt och väl utfyllt under ögonen.

Skallparti

Skallpartiet skall vara kilformigt.

Skalle

Skallen skall vara plan.

Stop

Stopet skall endast vara svagt markerat.

Kommentar

Huvudet mäts från bakhuvudet till nosspetsen. Skallen ska vara lika lång som nospartiet mätt från en punkt mellan ögonen.

Bild 6 Nos och skalle är lika långa, svagt markerat stop.

Huvudet kan se klent ut om nospartiet är längre än skallen, eller om skallen är rund. Det är viktigt att skallen är plan.

Bild 7, 8 Exempel på plan skalle

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart.

Nosparti

Nospartiet skall avsmalna gradvis för att ge ett kilformat intryck, sett framifrån såväl som från sidan, även om det kan resultera i en illusion av överbett. Snipigt uttryck är inte önskvärt.

Kommentar

Illustration 1 Brett; normalt och smalt/snipigt skall- och nosparti.

Bild 9, 10 Kilformat huvud.

Läppar

Läpparna skall vara åtsmitande.

Kommentar

Läpparna måste täcka hela bettet.

Enstaka premolarer saknas relativt ofta.

Bild 11 Välformat huvud.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara starka och sluta tätt tillsammans i ett perfekt, regelbundet saxbett med jämna starka tänder.

Käkarna ska vara starka nog att döda en råtta utan att vara överdrivet grova.

Hanhundar har ibland mer muskulösa kinder.

Ögon

Ögonfärgen skall vara från mörk till svart, utan någon ljus nyans i iris.

De skall vara relativt små, mandelformade och snedställda med glittrande blick.

Ögonen får inte vara framträdande.

Kommentar

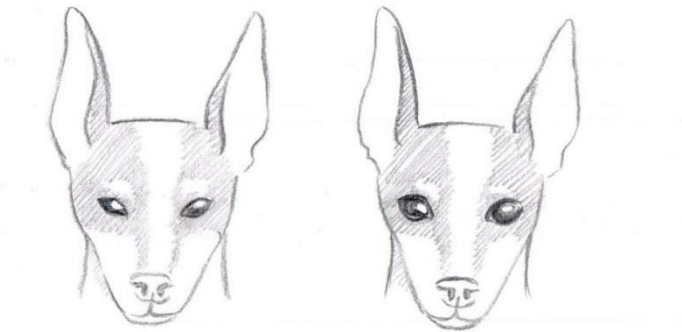

Illustration 2 Normala ögon till vänster, stora runda ögon till höger

Ögonfärgen varierar något hos rasen. Det är de mörkbruna ögonen som ger den vackraste blicken med värme och "glitter".

Mycket svarta ögon är inte så uttrycksfulla, utan blandar sig med den svarta pälsen. Ljusa ögon förekommer relativt ofta, vilket kan ge ett ofördelaktigt utseende. Små ögon är ett krav. Runda ögon förstör uttrycket.

Bild 12 Exempel på mandelformade, mörka ögon

Huvud, ansikte

Öron

Öronen skall ha formen av en ljuslåga, vara något spetsiga, tunna, högt ansatta på bakskallen och sitta lagom tätt. Hela insidan av örat skall vara riktat framåt.

Mått på lagom öronstorlek; framåtvikt öra får inte nå till ögonen. Från nio månaders ålder skall öronen bäras helt upprättstående.

Kommentar

Även öronstorleken varierar en hel del. Formen av en ljuslåga förekommer främst i de större öronen och saknas ibland hos de mindre öronen.

Öronen ska vara placerade "fem minuter i ett". Placeringen "tio minuter i två" ger ett mindre alert utseende och är en nackdel vid råttjakt.

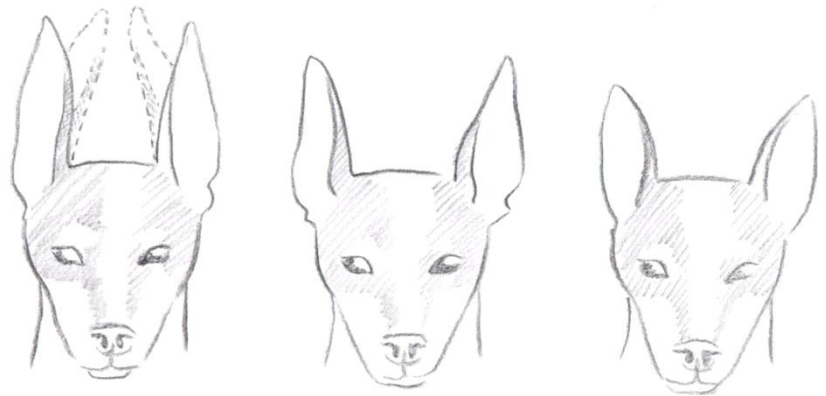

Illustration 3 Stora öron till vänster. Ibland bärs de tätt, särskilt på en smal skalle (streckad linje). Normala öron med ljuslågeform i mitten och små raka öron till höger.

Bild 13 Exempel på fina öron med formen av en ljuslåga.

Hals och kropp

Hals

Halsen skall vara lång, elegant och lätt välvd. Nacklinjen skall mjukt övergå i skulderna med ett sluttande avslut. Löst halsskinn är inte önskvärt

Kropp

Kroppen skall vara kompakt

Överlinje

Rygglinjen skall endast ha en svag kurva vilken börjar bakom skulderna mot länderna för att sedan ytterligare falla av mot svansroten.

Ländparti

Ländpartiet skall vara väl rundat och väl uppdraget.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara smal och djup med väl välvda revben

Kommentar

Halsen är väl beskriven i standarden. Det är viktigt att halsen är lång och elegant böjd.

Bild 14 Exempel på fin hals och rygglinje, med bröstkorgsdjup och fin front.

Bild 15 Harmonisk konstruktion med fin halslängd. Något planare rygglinje, fint avfallande kors, men med något brantare skuldra.

Svans

Svensen skall vara tjock vid roten och avsmalna mot spetsen. Den skall vara lågt ansatt och inte nå nedanför hasleden. En överdrivet glad svans är inte önskvärt.

Kommentar

Svensen hos en ETT jämförs med en getings gadd, tjockare vid basen och avsmalnande mot spetsen. Den ska nästan nå hasleden, men inte nedanför den. Självssäkra hundar håller gärna svansen över rygglinjen. En ringlad svans är inte önskvärt.

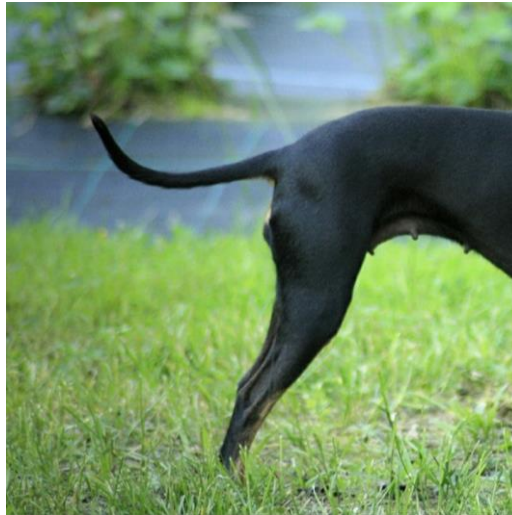

Bild 16 Svansen ska inte vara för högt ansatt och inte bäras allt för högt.

Bild 17 För högt ansatt svans ger ett pinscherliknande utseende.

Extremiteter, framställ

Framställ

Helhet

En finlemmad benstomme är särskilt önskvärd.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara väl tillbakalagda.

Armbåge

Armbågarna skall ligga väl an mot bröstkorgen.

Underarm

Frambenen skall följa rakt ned från skuldrorna och ge en rak front.

Framtassar

Framtassarna skall vara nätta, kompakta, väl välvda och ha klart åtskilda tår. De två mittersta tårna på framtassarna skall vara något längre än de övriga. Klorna skall vara kolsvarta.

Kommentar

Armbågarna och fronten kan ibland vara en svag punkt hos rasen. Skuldra och överarmsvinkel får inte vara för rak, men det förekommer. Framtassarna är väl beskrivna i standarden och behöver ingen ytterligare kommentar.

Bild 18 Fin front, skuldra och armbåge.

Bild 19 Allt för öppna vinklar i framstället. Raka knän.

Bild 20, 21 Klen och allt för finlemmad benstomme påverkar helhetsintrycket.

Extremiteter, bakställ

Helhet

En finlemmad benstomme är särskilt önskvärd. Bakstället skall ha väl rundade skinkor. Det är inte önskvärt med bakställ som ger intryck av att vara underställt.

Knäled

Knälederna skall vara väl vinklade.

Has/hasled

Hasorna skall vara korta, varken inåt eller utåtvidna.

Baktassar

Baktassarna skall vara som kattassar: nätta, kompakta och väl välvda med klart åtskilda tår. Klorna skall vara kolsvarta. Hartassar är inte önskvärt.

Kommentar

Även bakstället är en svag punkt hos rasen. Då hunden står får den inte ge intryck av att vilja sätta sig (vilket den dock gärna gör på utomhusutställningar i kyla eller väta).

Bild 22, 23, 24 Normala bakkensvinklar till vänster, överdrivna i mitten och till höger.

Ett bra exemplar har väl vinklade bakben med korta hasor.

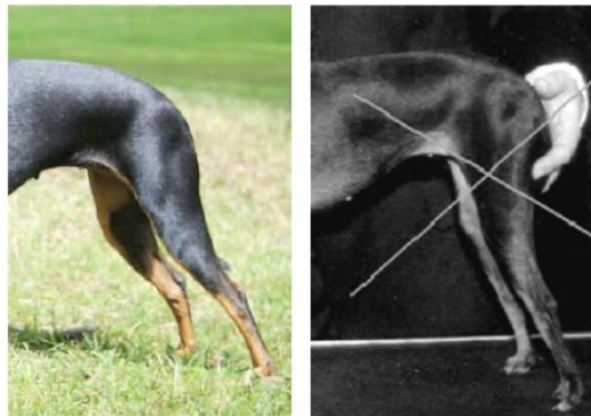

Bild 25, 26 Normala knävinklar till vänster, alltför raka till höger.

Om knälederna är alltför raka får inte hunden tillräckligt med påskjut i steget.

Rörelser

Ideala frambensrörelser liknar ökat trav. Hackneyrörelser är inte önskvärt, inte heller vispande frambensrörelser. Bakbensrörelserna skall kombinera jämna, fria och precisa rörelser med drivkraft i steget som bevis på sund konstruktion.

Kommentar

Rörelserna hos en ETT ska ha driv, vara smidiga och utstråla både styrka och elegans. Hackneyrörelser som hos dvärgpinscher är fel. Parallella rörelser med lång räckvidd fram och bra påskjut bak vittnar om god konstruktion.

Bild 27 Fin steglängd, svansen dock högt buren.

Pälsstruktur

Pälsen skall vara tät, slät och blank. En kort och tät päls är ett krav.

Färg

Svart med tanteeckning. Det svarta skall vara som ebenholts och tanfärgen skall vara som nya kastanjer dvs en riklig, djupt röd färg. Färgerna skall inte blanda sig med varandra utan vara tydligt avgränsade. Frambenens framsidor skall ha tanfärg upp till handlovarna och på in- och baksidorna nästan ända upp till armbågen. På tårna skall det finnas tunna svarta s.k. penselstreck i tanfärgen och mitt på handlovarnas framsida skall det finnas en svart fläck, s.k. tummärke. På bakbenens fram- och insidor löper tanfärgen upp till mitten av underbenet där den delas av svarta band. Det är inte önskvärt med kraftiga tanteecken som löper på utsidan av bakbenen.

Kommentar

Rasen har endast täckhår. Pälsen är tät och glansig.

Bild 28 Slät och tät päls.

Bild 29 Tunnare päls på hals och bringa.

Bild 30 Tumavtryck och penselstreck.

Tunnare päls på strupen och bringan förekommer relativt ofta och är ingenting nytt. Dempsey skrev redan på 50-talet i sin bok att avsaknaden av päls på bröstet och strupen är kännetecknande för rasen. Det är dock ingenting eftersträvsvärt för dagens uppfödare.

Många ETT faller mer under vintern, då pälsen blir tunnare - medan pälsen är som bäst under sommaren.

Det förekommer också att mer päls fälls i en viss ålder omkring 1 år, för att sedan åter förbättras.

Det finns ytterst få raser som har lika detaljerad beskrivning av färgen och teckningarna som ETT.

Hos äldre hundar gulnar tanfärgen.

Ibland saknas tumavtrycken helt och hållet - och ibland är underarmens framsidor nästan helt svarta, "sotiga". Inget av detta är korrekt.

Nospartiet skall ha tydlig tanfärg. Den svarta färgen löper längs nosryggen och följer en kurva under ögonen och ner till strupen. Under käken och på strupen skall det vara tanfärgat. Läppkanterna skall vara svarta. Det skall finnas en tanfläck över vardera ögat och en liten fläck på varje kind. Håret på öronens insidor skall vara tanfärgat (tan bakom öronen är inte önskvärt). Tanfärg skall även finnas på var sida om bröstbenet, runt anus och under svansroten. Vita hår som någonstans bildar en fläck är högst oönskat.

Kommentar

Tanfärg ska också finnas på var sida om bröstbenet.

Vita hårstån och i synnerhet om de bildar en fläck är inte önskvärt.

Svarta läppkanter, tanfläck över ögonen och en liten tanfläck på vardera kind är viktiga detaljer.

Bild 31 Tantecken i ansikte och på bringa. Svarta läppkanter.

Storlek och vikt

Mankhöjd

Idealmanhöjd

25 - 30 cm

Vikt

Idealvikt

2,7 - 3,6 kg

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Kommentar

De ETT idag som uppfyller standardens måttangivelser är få. Variationerna är stora i både vikt och höjd, från 3 till 7 kg och från 30 till 36 cm.

Generellt ligger mankhöjden på ca 33-35 cm och vikten på 4-5 kg.

Fullvuxna individer med mankhöjd på 25 cm är ytterst ovanliga.

Fel

Avelsbasen hos ETT är mycket liten, så det är viktigt att inte utesluta sunda individer ur avel på grund av smärre fel.

Egna anteckningar

English toy terrier förr och nu

Bild 32 The rat pit

Effekt av inblandning av toy manchester terrier

För cirka tio år sedan bestämde FCI att toy manchester terrier får omregistreras som english toy terrier i Europa för att bredda avelsbasen. Uppfödare i de nordiska länderna har varit flitiga att importera hundar från USA och Kanada. Det finns flera uppfödare som har avlat omregistrerade TMT:s med varandra och under tio års tid har det har fötts ca 30 kullar där båda föräldrarna är TMT.

Nu efter tio år vore det intressant att analysera vad användning av TMT:s har tillfört rasen. Därför bör vi sammankalla uppfödare från de nordiska länderna för att samla in och dokumentera erfarenheter.

Vid en mindre rundfrågning bland nordiska uppfödare anges idag följande tendenser, men observera att en större undersökning kan ge andra resultat.

Pälsen

Har inte blivit bättre utan tvärtom upplevs ha försämrats. De sämsta pälsarna sägs finnas hos rena TMT.

Huvud

Uttrycket i ansiktet upplevs ha blivit hårdare. En ETT ska ha en ljuv och mild blick i ögonen.

Huvudet hos TMT är ofta överdrivet smalt och öronen långa och smala. Hos en ETT ska skallen vara bredare, med plan skalle och ljuslågeformade öron.

Bett och tänder

Upplevs ha blivit bättre (fler premolarer) men nya typer av bettfel har förekommit. Underkäkar upplevs smala hos vissa TMT.

Hälsa

Nya sjukdomar som JDCM och xantinuri har introducerats.

Rasen upplevs ha blivit mer fertil. Kullarna är i allmänhet större sedan TMT introducerades.

Idag används rasen främst för sällskap och lämpar sig väl till aktiva sporter som agility och nosework. Dock utför ETT fortfarande sin ursprungliga uppgift, att döda råttor och andra små skadedjur.

Det var inte bara manchesterterriern som användes som råttfångare. En legendarisk råtthund av rasen ETT är Tiny the Wonder efter Old Dick och undan Old Nell. Tiny vägde 2,5 kg och ägdes av James Shaw. Kampen ägde troligtvis rum i Blue Anchor Public House i London, 1834.

En av Tinys bragder var att vid ett tillfälle döda 200 råttor på 59 minuter och 58 sekunder.

Bild 33 English toy terriern Tiuku bor och arbetar hos en kaninuppfödare i Finland. Hon är helt fantastisk med tamdjuren, vallar och vaktar dem samt dödar möss och råttor.

English toy terrier förr och nu

Temperament

Inblandning av manchesterterrier gör att vissa hundar upplevs som hårdare. Men vissa anser att dessa hundar har bättre temperament och är modigare.

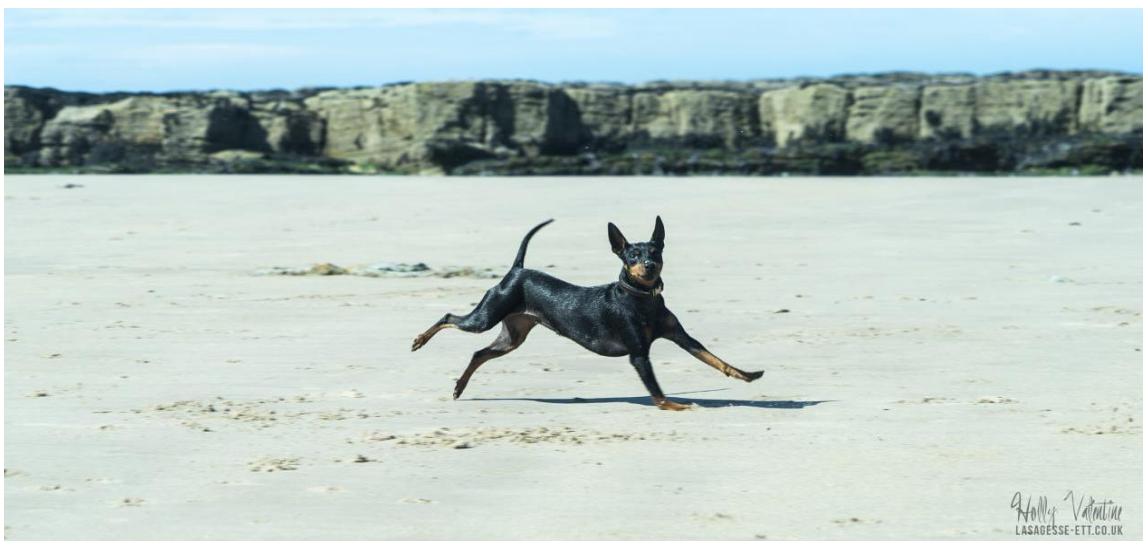
Rygglinje och extremiteter, bakställ

Det upplevs av vissa att användning av TMT har ändrat typen; det finns felaktigt sluttande överlinjer med överdriven bakkensvinkling.

Kommentar från England

En engelsk erfaren uppfödare tyckte att kvaliteten i England just nu är bättre än någonsin. I England har man dock inte använt TMT i samma omfattning som i de nordiska länderna. Till England får man endast importera TMT med championtitel, vilket ger en bekräftelse på att storleksvarianten är korrekt. TMT i avel är få i England jämfört med i Norden.

Illustrationer

1-3 Therese Egermark Winscher

Bilder

Samtliga signerade action-bilder har använts med tillstånd av Holly Valentine, Lasagesse kennel, England.

1, 3, 32	Historiska bilder som har återanvänts från tidigare kompendium.
2	Laura Pitkänen
6-8, 10-12, 14-16	Miisa Saukkonen
22, 27-28, 30,31	Miisa Saukkonen (22 och 28 är beskurna)
13	Marja Huttunen
9	Dorthe Skovborg
17, 20, 21, 25, 29	Återanvänt från tidigare kompendium
18	Therese Egermark Winscher
19	Hämtad från internet, bilden finns bl.a. på pets4homes.co.uk , petguide.com och dreamstime.com
23	SKK, beskuren bild.
24	Hämtad från internet och beskuren; alamy.com
26	Tiina Kiivinitty
33	Jonna Kumpulainen

Sammanställt av Marja Huttunen och Therese Egermark Winscher, juni 2019.

Tack till alla som bidragit med bilder samt till Lena Lidsell, Svenska Terrierklubbens avelskommitté för support.

Detta kompendium får användas fritt av SvTeK samt SKK. Alla fotografers medgivande finns beträffande publicering.

Foto: Aino Pikkusaari